

BENEDIKTIN

Prosinec 2019

Vážení spoluobčané,

ani letošní rok není výjimkou, a tak jak se nám vždy na konci roku zdá, že utekl jako voda, tak já se letos dívám ještě víc. Když jsem si na začátku listopadu uvědomila, že jsem již rok v úřadě, napadla mě myšlenka „Vždyť jsme nic nestihli“, ale snad tomu tak není. Dovolte mi vám naši celoroční práci shrnout. A posouzení nechám na Vás.

Hned na začátku roku jsme se pustili do opravy obecního (školního) bytu, abychom ho opět mohli co nejdříve nabídnout nájemníkům, kterými se po pozdějším výběru zastupitelstva stali manželé Veronika a Tomáš Musilovi. A tak nám přibyli nejen noví nájemníci, ale i nový občan. Byt po letech prošel „trošku“ větší rekonstrukcí. Bylo vyměněno ústřední topení, provedena rekonstrukce podlah v kuchyni a na WC včetně obkladů, dveře dostaly nové nátěry a byla pořízena kuchyňská linka. Myslím si, že výsledek stál za to. Noví nájemníci se tak mohli po podpisu smlouvy k 1.4.2019 nastěhovat.

Následoval odkup pozemků tzv. školní zahrady, která doposud vlastně vůbec nebyla majetkem obce, a tak nebyla to se rozumí ani školní. I to je zdárně u konce a všechny tři pozemky, na které se dělí, jsou již majetkem obce.

A pak započal náš boj s „úředním šimlem“. Jelikož bohužel nestárneme jenom my, ale i budovy, které obec vlastní, rozhodlo zastupitelstvo zkusit požádat o dotaci na opravu budovy Obecního úřadu, do které za celá léta nebylo téměř investováno. Stav topení, sociálního zařízení i celé obálky budovy na nás už opravdu křičí. Bylo nutné nechat vypracovat projektové dokumentace ke stavbě, topení, energetické náročnosti budovy, atd.. To celé zakončené žádostí o stavební povolení, doplněné vyjádřením hasičů a hygieny. Teď už mohu říci jedno velké UFF, protože je to všechno za námi. Úspěšně máme všechny tyto papíry v ruce a jsme v konečné fázi podávání žádosti o dotaci. Jestli se na nás usměje štěstí, to zatím nevím. Stále jen pevně doufám, že ano, protože pak by nám na naše opravy stát dal celou ½ ceny. Bohužel situace je taková, že i kdybychom s dotací neuspěli, budeme nuceni ústřední topení v budově zřídít na vlastní náklady. Postupně přestala fungovat všechna akumulární kamna kromě knihovny, a tak jsme byli nuceni se k holkám na zimu přestěhovat. Budou to s námi muset zatím vydržet. Celá budova se vlastně vůbec nevytápí a tak trneme hrůzou, jaké přijdou mrazy, aby nám nezamrzla voda na toaletách, nebo dole v cisterně. Budova tímto samozřejmě hrozně trpí.

Ale to nechci předbíhat, uvidíme jak o nás páni nahoře rozhodnou. Všichni držte palce!!

Mnozí z vás si jistě všimli, že se během roku rozběhly nové internetové stránky naší obce, za které chci samozřejmě poděkovat Honzovi Vostalovi. Dal si s nimi spoustu práce a dle mého názoru jsou daleko přehlednější. Honzovi patří náš veliký dík i za práci na dalších, pro obec povinných, věcech na internetu.

Velikou radost mám i z toho, že se nám opět navrátil kronikář a dění v obci je i zpětně zachyceno tak jak má být. Málokdo ví, že vést kroniku je pro obec povinnost, kterou jí ukládá zákon. Ač já si myslím, že je to věc skvělá, je k tomu potřeba spousta času, ale hlavně umění psát. A to neumí jen tak někdo. Díky Jirko.

Rok se nám přehoupl v půli a koncem srpna, zmizel kříž před školou. Ještě než vyrazily děti do školy, což byl pro nás ten důležitý termín. Nevím, zda jste to všichni zaznamenali, ale je to tak. Nebojte se, zase ho vrátíme zpět. Byl pouze rozebrán, za pomoci Tondy Houzara ml. s manipulátorem, protože byl v havarijním stavu a hrozilo, že by mohl na někoho spadnout.

A tak byl odvezen na kompletní rekonstrukci do Oslavice k panu kameníkovi Štoksovi. Hasiči pro něj vykopali nový základ, vybetonovali ho a usadili spodní kámen zpět, kde čeká na kříž.

Rozběhl se školní rok a s ním i úprava zázemí u školy. Brigádně jsme vyklidili půdu a sklep školy, kde se za ta léta nashromáždilo opravdu veliké množství věcí, které už ve škole nemají uplatnění a tak si mohli i občané přijít nějaký ten archivní kousek ze školy vzít domů. Zbytek zmizel s pomocí obětavých rukou na sběrném dvoře, kam už beztoho dlouho patřil. Zatímco někteří vyklízeli půdu, jiní sklep, další prováděli úpravu dřevin před školou, na kterých byl už také znát čas.

Následně nastoupila fa Sofistav, náš dlouholetý partner v budování obce. Zhotovila ubráním kousku zahrady parkoviště, které dle mého názoru už na tomto místě opravdu chybělo. Neutěšený stav, který tam byl, je pryč a je zde zase kousek upraveného prostoru i s novým plotem, jehož druhou půlku snad opravíme příští rok. Více času už nám firma obětovat nemohla. Při této akci jsme ještě nechali vydláždít prostor před vstupem do kulturáku, aby se nenosilo tolik bláta a špíny zvenčí na nově nalakované parkety, jejichž rekonstrukce proběhla o prázdninách. Zas je náš kulturní dům o malinko „kulturnější“.

Stavební firmu jsme ještě využili na opravu díry v kanalizaci před Mikyskovými, která se tam objevila cca před 2 roky. Začínala se již podobat spíše pasti na mamuta a my tam opravdu nikoho chytat nechtěli. Tak nastoupil bagr, a když vše odkryl, ukázalo se, že se to všechno stalo zanedbáním práce při stavbě vodovodu. Podkopali nám kanál a už je ani nenapadlo ho přebetonovat. Roury od sebe povolily a voda za čas vykonala své. Ale vše je již opět v pořádku.

Ještě jsem zapomněla zmínit náš boj s odpady, o kterém se bude ještě psát na jiném místě. Aby to měli naši občané Prahy jednodušší s tříděním, zbudovali jsme jim jedno nové kontejnerové místo přímo na Praze. Zatím jen na plast a papír, kterého je nejvíce. Zda je třeba víc, ukáže čas.

Jednou z posledních akcí byla oprava, snad to tak lze nazvat, povrchu silnice v této lokalitě naší obce. Jelikož zatím nemůžeme udělat víc, aby se zajistila alespoň trochu uspokojivá sjízdnost, obstarali jsme tzv. frézink. Ten byl s pomocí brigádníků rozvezen a upraven nejen po silnici v bytovkách a uličce, ale i směrem ke kulturáku. Účast byla hojná a vše se stihlo, jak jsme předpokládali. I zde patří dík všem, co přiložili ruku k dílu.

Při stavu našich lesů, spíše tedy holin a s ubývajícím dřevem na posledních skládkách jsme se se zastupiteli shodli na nutnosti pořezu alespoň nějakého dřeva pro potřeby obce. To zajistil p.Herbrich, M.Valík a Zdeněk Krejčí ml. Máme ho srovnané za kontejnery na farské zahradě a je tam z něho pěkný domeček. Alespoň na něco do budoucna dřevo máme.

A to si myslím, že už je opravdu všechno.

Chtěla bych z tohoto místa poděkovat všem, co nám v naší práci pomáhají, účastní se brigád, nebo pořádání všelijakých akcí ať už pro děti či dospělé, protože to vše je děláno s láskou a obětavostí. Tito jednotlivci mají vždy chuť s něčím pomoci, něčím přispět k tomu lepšímu životu v naší obci. To vše dohromady šetří peníze, které můžeme použít zase někde jinde pro „všechny“ občany.

Děkuji Vám všem!!

A jak někdo moudrý kdysi řekl, že na konci něčeho starého je vždy něco nového, tak i my doufejme, že nás čeká nejen spousta nového, ale hlavně dobrého.

Přeji Vám všem hodně zdraví do nového roku a klidné a požehnané vánoce.

starostka obce
Bc. Jana Vostalová

Pár slov z činnosti SDH

Je to už pěkných pár let, co vychází náš jediný místní zpravodaj, který se snaží spoluobčanům připomenout pár událostí ze života v naší obci. Aktivních spolků u nás moc není, proto se místní sbor SDH snaží účastnit a pomáhat, kde to jen jde.

Jak si již určitě někteří všimli, letos nás v požárním sportu začátkem sezóny nezačalo na soutěžích reprezentovat družstvo mužů, ale družstvo žen. S myšlenkou dát dohromady toto družstvo, protože naši „kluci“ se během loňské zimy rozpadli, přišel jeden z nich, a to Petr Krejčí, který se stal i jejich trenérem. Zpočátku jsme tomu moc nevěřili, ale postupem času nás holky přesvědčily, že to byl nápad dobrý. Když je vůle a chuť něčeho dosáhnout, cesta k úspěchu je vždy jednodušší. Možná se teď někteří ptají, které že to ty „naše holky“ jsou? Je pravdou, že z naší obce není ani jedna z nich, ale na tom vlastně ani moc nezáleží. Důležité přece je, že na soutěžích reprezentují SDH Benetice, na sobě nosí dresy s nápisem SDH Benetice a dobře reprezentují náš sbor a obec za jejich hranicemi. A letošní, svou první soutěžní sezónu, to dělaly opravdu skvěle. Jejich celkové úspěchy si můžete přečíst v článku níže.

Družstvo mužů si zasoutěžilo pouze na okrskovém cvičení, které se letos konalo v sousedním Čechtině při oslavě 110 výročí založení sboru. Akce byla pořadatelsky pěkně připravená, návštěvnost hojná, a proto jsme s třetím místem byli spokojeni.

Letošní rok pro nás již tradičně začal 25. prosince loňského roku a to Štěpánskou zábavou. Tato akce je po finanční stránce klíčová, vždy nám zaručí slušný příjem do naší kasy a nejinak tomu bylo i při pořádání plesu. Obě kulturní akce se povedly, my nemuseli řešit žádná větší problémy a naše celoroční hospodaření díky nim vyšlo se ziskem.

Jakmile se zjara trochu oteplí, my se probudíme po zimním spánku, je tu čas připravit se na pouťovou grilovačku. Vpodvečer pouťové soboty tomu letos nebylo jinak. Počasí nám docela přálo a tak se večer, myslím, pěkně vydařil. Na jaře jsme se podíleli také na opravě hrobu našeho bývalého děkana pana Konráda Steffela, který je na místním hřbitově. Po letech se začal naklánět, proto jsme ho rozebrali, zpevnili a celkově opravili.

Léto uteklo jako nic a než se člověk vzpamatuje z letních veder, děti se znovu chystají na návrat do školních lavic a my pořádáme rozloučení s prázdninami. Po odpolední šipkované se děti sešly na návsí, kde pro ně byl letos připraven opravdu velký skákací hrad, pár soutěží a spousta dobrot na grilu.

Veškerou naši činnost jsme 23. listopadu zhodnotili na výroční hasičské schůzi a pobavili se o plánech na nadcházející rok.

V lednu příštího roku plánujeme oslavu 40.výročí naší hasičské klubovny „U Rybníčka“. Ples je domluven na 8. února. Na obě tyto akce, ale i všechny ostatní pořádané hasiči, jsou samozřejmě zváni všichni členi sboru a všichni občané naší i sousední obce. Na jaře příštího roku plánujeme zájezd, termín a průběh je ještě v jednání. Rádi bychom se co nejvíce podíleli na opravě budovy a zateplení fasády obecního úřadu, kde máme také naši základnu..

Do nadcházejícího roku všem přeji hodně zdraví, úspěchu a také božího požehnání.

Karel K.

Ono se to holkám běhá, když mají takového trenéra..

Když máte trenéra, máte i dobrý tým. I to se říká o děvčatech z SDH Benetice, když se chystají na svůj požární útok.Mnozí z Vás si jistě všimli, že se ve sboru dobrovolných hasičů udály jisté

změny. V Beneticích téměř po 9 letech znovu vznikl tým žen. Začaly se k nám sjíždět dívky z Budíkovice, Pocoucova, Kožichovic a Hvězdoňovic, aby hrdě reprezentovaly sbor dobrovolných hasičů Benetice, který do světa požárního sportu na Vysočině neodmyslitelně patří.

Trénovat děvčata začala koncem března pod skvělým vedením Petra Krejčího a 11. května vyrazila na první závod Žďárské ligy (ŽL) do Velkého Meziříčí. Zde se, k překvapení všech, tým žen z Benetic umístil na krásném 3. místě. A přesně zde holky začaly věřit, že na konci sezóny mohou to 3. místo obhájit. A víte co? Ono se jim to povedlo! Nebylo to jednoduché, ale stálo to za to! První sezóna byla zakončena krásným 3. místem v celkovém hodnocení žen. Celkem se dívky zúčastnily dvanácti kol ŽL – zde dokázaly jednou vybojovat první místo – s jejich nejlepším časem celé sezóny 17:18 (17:01); dále to bylo dvakrát místo druhé a dvakrát místo třetí. Za celou sezónu nejvíce sbíraly místa bramborová. Kromě ŽL se děvčata zúčastnila i třech kol extraligy, kde si na konto připsaly alespoň jeden bod ze závodu ve Staré Říši za čas 17:41 (16:66). Mimo to navštívily i dvě okrskové soutěže a asi tři soutěže pohárové. Sezóna ovšem přinesla i nezdary. Kromě nezdarů na závodech se dívky musely potýkat se zraněním jejich mladé běčkařky – která se naštěstí brzy uzdravila – a také proudařky. Ta bohužel nebyla schopna sezónu dokončit. Zbýlých 5 závodů ŽL si musely hledat a půjčovat jiné proudařky. I přes to všechno měla letošní sezóna šťastný konec.

Tým žen našim čtenářům vzkazuje: „Děkujeme Vám, že jsme mohly začít běhat pod záštitou SDH Benetice. Ačkoliv jsme byly partou cizích holek, sbor nás od samého začátku podporoval a nám přirostl k srdci. Je nám ctí reprezentovat Benetice a pokračovat v budování již tak významného jména na poli požárního sportu.“

A co přinese holkám rok 2020? Dívky budou dále pokračovat na Žďárské lize, kde se chtějí rvát o příčku nejvyšší. Ale také si přejí účastnit se seriálu závodů extraligy. Zde by chtěli navázat na úspěchy Benetických mužů.

Nezbývá nám nic jiného než holkám popřát mnoho štěstí a úspěchů v cestě za jejich velkým snem.

Jednota – obchod se smíšeným zbožím

S posledním květnovým dnem roku 2019 byl ukončen provoz obchůdku se smíšeným zbožím v Beneticích. Jen ve stručnosti se pokusím popsat více jak šest desetiletí trvající historii obchůdku, který jsme dříve znali pouze pod prostým názvem - **Jednota**. Prodejnu smíšeného zboží otevřelo v Beneticích Spotřební družstvo Jednota Moravské Budějovice asi v roce 1953 v budově staré školy uprostřed obce. K účelům prodejny byla využita část dříve určená k vyučování, zatímco původní byt učitele byl využíván zčásti jako pobočka České pošty a z části jako kancelář Místního Národního Výboru. Vchod do prodejny byl zpočátku z návsi od rybníka, a až v pozdějších letech došlo k vybudování vchodu a výlohy na druhé straně budovy, od zastávky autobusu. Podle pamětníků začal v nové prodejně prodávat nějaký pan Kaláb, který do Benetic dojížděl z Třebíče na motorce. Jak dlouho? To se mi zjistit nepodařilo. Po panu Kalábovi se v prodejně, v mě neznámých časových úsecích, co by prodavači vystřídal: Manželé Emílie a Stanislav Valíkovi (č.p.18), paní Vaizarová z Třebíče (také účetní JZD Javor) a paní Jarmila Mašterová (č.p.26) Během roku 1965 za pult malého obchůdku nastoupila paní Marie Vlachová (č.p.20). To už byl vchod zřízen od zastávky autobusu.

Prostory staré školy sloužily prodejně smíšeného zboží až do roku 1989, kdy pro již nevyhovující technické i hygienické podmínky musel být prodej přesunut do nouzově upravených prostor rodinného domu č.p.31, který tehdejší Místní Národní Výbor (MNV) ve Svatoslavi za tímto účelem zakoupil od rodiny Doležalů. Původní záměr byl provozovat zde prodejnu jen dočasně. Jen po čas výstavby prodejny nové, o níž se v té době již jednalo. Vlivem událostí po listopadu 1989 a následných politických změn ve společnosti, k uvažované stavbě už ale nedošlo. A tak prodej v nouzových prostorech pokračoval dále. Zprvu ještě jako prodejna sítě Jednoty (JMB). Pro spotřební družstvo začala být ale maličká prodejna, v nově se tvořícím tržním prostředí, brzy ekonomicky nezajímavá. A i když byl nájem ze strany obce stanoven spíše symbolicky, úmysl JMB byl provoz prodejny v Beneticích ukončit. Paní Marie Vlachová tedy převzala prodejnu na živnostenský list a provozovala obchod se smíšeným zbožím až do roku 1996, kdy odešla do důchodu. Jako žena za pultem benetické prodejny pracovala Marie Vlachová úctyhodných 31 roků.

Po paní Vlachové převzala prodejnu paní Anna Houzarová (č.p. 43) S podporou obce zavedla rozvoz nákupu na objednávku do sousedních Věstoňovic a Horních Vilémovic a obchod smíšeného zboží provozovala až do konce září 2014, kdy ze zdravotních důvodů musela tuto

činnost ukončit. Paní Anna Houzarová tak úspěšně vedla benetický obchůdek se smíšeným zbožím dlouhých 18 roků.

Po dohodě s vedením obce převzala prodejnu paní Monika Tringlová z Třebíče, která v té době již provozovala obchod se smíšeným zbožím v sousední Svatoslavi. I když základní potraviny a další doplňkové zboží byly opět běžně k dostání i otevírací doba byla v podstatě zachována, přece jen sortiment nabízeného zboží již nebyl tak pestrý jako v letech předešlých. Paní Tringlová ale

k 30. březnu 2016, vlastně už za rok a půl, s provozováním prodejny v Beneticích končí. Hlavním důvodem jsou nízké tržby.

„Vždy se říkalo, že správná obec má být vybavena kostelem, hospodou a obchodem. Kněží je málo, hospody v mnoha obcích už také zavřely a prodejny jsou často posledním místem, kde se mohou místní potkat.“

Zastupitelstvo obce je tedy znovu postaveno před otázkou, kdo bude s provozem obchůdku pokračovat. Po několika jednáních přijímá nabídku Pekárny Kamenice s.r.o. A od 9 května 2016 je prodejna znovu otevřena. Sortiment nabízeného zboží už ale zdaleka nepostačuje potřebám obyvatel a ani otevírací doba nevyhovuje. Nespokojenost občanů narůstá a zákazníků ubývá. Proto 7. prosince 2017 rozhodlo zastupitelstvo obce o ukončení nájemní smlouvy k datu 26. leden 2018. Již za měsíc od uzavření, 26. února 2018 je obchod znovu otevřen. Novými nájemníky a provozovateli se stali místní občané, Michaela Segerová a Tomáš Nováček (č.p. 23) Pečivo i ostatní základní potraviny jsou tak pro všechny znovu dostupné od pondělí do pátku v čase 8 – 11 hod. Ve středu a v pátek i v odpoledních hodinách od 17 do 18 hodin. Chléb je nadále na objednávku a znovu je také 3x v týdnu zajišťován rozvoz nákupu do sousedních obcí Věstoňovic a Horních Vilémovic. Po víc jak roce snahy zachovat v Beneticích prodejnu, končí však s prodejem i tito nájemníci. Důvodem je nejen špatný stav budovy ale také fakt, že po předchozím provozovateli, se již většina zákazníků v benetickém miniobchůdku nakupovat nenaučila. Prodejna smíšeného zboží v Beneticích je tak definitivně uzavřena po 66 letech provozu k 31. květnu 2019.

Ještě trocha statistiky: [Uvádí se](#), že v Česku v roce 2016 zaniklo 396 podobných obchůdků o velikosti do 50 metrů čtverečních. V roce 2017 skončilo 1082 venkovských prodejen a v roce 2018 jich zavřelo 513. Malé venkovské obchody jsou málo navštěvované a tržby slabé. Nejvíce jsou postiženy právě malé obce. Počet obyvatel v nich nepřibývá a za prací musí dojíždět. Většina z nich si pak nakoupí cestou z práce v supermarketech. Dávno pryč jsou doby, kdy

značná část obyvatel pracovala v místních zemědělských družstvech a Jednota v nich měla stálé a pravidelné zákazníky. Zánikem vesnických prodejen nejsou nadšení hlavně starší obyvatelé a ani turisté. Nemalé starosti to působí obecním zastupitelstvům i ekonomům. Uvádí se, že z celkového počtu 513 prodejen uzavřených v roce 2018 patří 465 provozoven mezi samostatně vedené, tedy nezávislé živnosti. V důsledku jejich uzavření končí i pracovní příležitosti. Autor statistik neopomněl ani na fakt, že na vesnici má obchod daleko větší společenský význam než ve městě. Není to jen místo pro nákup, je to určité komunitní centrum, kde se lidé mohou sejit, stejně tak jako hospoda, pošta či škola.

Bylo by fajn, kdyby se mezi čtenáři našel pamětník, který zná nějaká další fakta, či podrobnosti a bude ochotný se o ně podělit. Budu se těšit ☺ Všem vám přeji krásné a pohodové prožití svátků Vánočních. Většina z nás mezi svátky nemusí do práce a tak máme víc času na své blízké. A budeme všichni zase o rok starší. Snad i moudřejší. Je to děs, jak čas letí. Rok 2020. Byly doby, kdy jsem si takový letopočet neuměl ani představit ☺ K putování dalším rokem přeji všem pevné zdraví, hodně optimismu, energie a stálý úsměv na tváři.

Vzhůru dolů!

Zdravím všechny příznivce potápění. Jak jsem minulý rok slíbil, tak se chci opět podělit o pár zážitků z potápění, a to z mojí nejoblíbenější oblasti. A tou je Egypt.

Tato destinace je námi velmi oblíbená a pro nás výhodná, protože je tu nejbližší korálové moře,

kde teplota vody neklesá pod 20 °C a v podzemních měsících dosahuje až 30°C. Tuto teplotu nenaměříte jen na hladině, ale i v hloubce až 50 m.

Měl jsem tu možnost Rudé moře navštívit několikrát, ale zastavil bych se v roce 2017 kdy jsme navštívili, pro mě zatím nejkrásnější lokalitu, a tou byl korálový útes Deadalus.

Ale abych začal od začátku. Jak takové „Safari“, což je např. týdenní výlet na lodi za potápěním, probíhá? Začínáme samozřejmě na letišti srazem všech účastníků a poslední kontrolou vybavení. Limit váhy 20 kg na zavazadlo je pro potápěče dost hraniční, ale letadlo není nafukovací tak se nedá nic dělat. Let do egyptské destinace Hurghada trvá cca 4 hodiny, pak ještě 30 minut autobusem a nalodění se na „Safari loď“ v místním přístavu. Loď Martina 1 je pro nás na 1 týden druhým domovem. Loď má krásné české jméno, protože jedním z majitelů je Čech, jehož manželka se jmenuje Martina. Loď je asi 30 m dlouhá, 8 m široká a má 4 paluby. Dole v podpalubí jsou 4 motory 8-mi válce značky Volvo. 2 z nich slouží k pohonu a 2 k výrobě el. energie. Na 1 týden plavby potřebujeme 1,5 – 2 t paliva a cca 24 piv na osobu.

No ale teď již vzhůru kupředu směr Deadalus. Cestou děláme většinou 2-3 ponory denně a poznáváme krásy Rudého moře. Stovky krásně zbarvených ryb, murény, trnuchy, kanici, perutýni a spousty překrásných scénérií. Loď doprovází Delfini a létající ryby. Druhý den již bedlivě vyhlížíme Deadalos. Tento korálový útes je 400 m dlouhý a asi 100 m široký. Je vidět z velké dálky, protože v roce 1863 na něm Angličani postavili maják, který jsme později navštívili. Čím je tato lokalita tak výjimečná? Korálový útes se totiž nachází na vrcholu vyhaslé sopky a jeho okraje padají do mnohaset metrové hloubky. Je zvláštní potopit se pod vodu a koukat kamsi do temnoty, když víte, že pod vámi je hloubka třeba i 500 metrů. Právě to ale je „devíza“ tohoto místa, protože proudy, které narážejí na útes, vynáší z hloubky živiny, které přitahují malé a ty zase větší ryby. Na Deadalusu jsme udělali asi 12 ponorů, za kterých mám opravdu nezapomenutelné zážitky. Na tomto místě totiž nežijí jen žraloci útesoví, dlouhoploutví, ale hlavně žraloci kladivouni, které jsme pozorovali ve větších hejnech, ale až v hloubce 30-50 m. Měli jsem i jedno krásné setkání s mantou velkou, která po zanoření na nočním ponoru byla přímo pod naší lodí.

Kolem útesu tečou celkem silné proudy a v noci se musí mít člověk celkem na pozoru, aby se neztratil. Takže dobrá baterka, a to 2x a minimálně stroboskop na deko bóje je nutným vybavením.

Loď je disponuje i dvěma čluny, kterými sváží potápěče zpět na loď, anebo opačně, že vyveze potápěče proti proudu a ti se pak vrací na mateřskou loď.

Po krásných ponorech se pátý den vydáváme na cestu zpět směr Hurghada. Po večerní poradě jsme se však shodli, že ještě na 1 den zastavíme u potopené lodi Salem Express a pak přejedeme k ostrovu Malý Giftun, kde opravdu zakončíme naše Safari. Salem Express byla osobní loď, která se potopila 17.prosince 1991 po půlnoci kdy většina pasažérů spala. Vezla egyptské poutníky z Mekky a za špatného počasí najela na útes. Oficiálně se utopilo 470 lidí, ale podle přeživších, byla loď přeplněná a o život mohlo přijít až 700 lidí. Loď byla 20 let pro potápěče uzavřena, jako námořní hrob, tudíž od roku 2011 je možné tuto loď navštívit. Leží v hloubce 30-35 m a musím říct, že je to dost deprimující ponor, když se člověk dívá na potopené záchranné čluny, kolem kterých se válí záchranné vesty, kufry, ale i dětské hračky a botičky. Já osobně jsem si tyto dva ponory opravdu moc neužil, přemýšlel jsem v tom nekonečném tichu nad tou

hrůzou, která se tady udála!! Na druhou stranu jsem pozoroval, jak si příroda to dílo lidských rukou bere zpět a chytá se za každý malý záhyb a rybky obsazují každou skulinku.

6. den ráno jsme vyrazili k ostrovu Malý Giftun, kde asi končí své safari většina lodí, a tak to nad vodou i pod vodou vypadalo jako na „Václaváku“. Naštěstí večer všechny lodě vyrazily nocovat do přístavu a u ostrova jsme zůstali jen my. Večer jsme byli už jen šnorchlovat. Posádka dělá vždy poslední den na lodi velkou párty, navaří spoustu dobrot, upeče krocana, nebo jak tentokrát kůzle. Je to vždy úžasný večer, kdy se probírají zážitky a různé příhody z natáčení, pardon z potápění.

7. den už nás čeká jenom zabalení výstroje, autobus, letadlo a zas někdy příště.

Prosím Vás, chraňme životní prostředí, chraňme moře a poslouvejme vědce, protože na moři jsme závislí víc, než si myslíme.

Tak snad zas někdy! VZHŮRU DOLŮ!!

Vlasta Vostal

Rok 1939 – 1944

V září r. 1939 vypukla válka mezi Německem a Polskem, které v několika týdnech podlehl. Běh událostí (obsazení Dánska, Norska, Belgie, Holandska, Francie) tak rychle postupoval kupředu, že není možno se o nich rozepisovati. To nám praví dějiny.

V důsledku mimořádných poměrů bylo vydáno mnoho nařízení. Ve školách byly například pro závadnost vyřazeny z užívání všechny učebnice, takže se vyučovalo celý rok téměř bez učebnic. Stejně závadná literatura a obrazy, které připomínaly bývalý stav, byly z užívání vyřazeny.

Vnější úprava naší školy byla tak provedena, že staré nápisy na školní budově, orientační tabulky uvnitř budovy, razítka byly odstraněny a nahrazeny novými – dvojjazyčnými. Dne 27. 1. 1941 bylo zavedeno povinné vyučování jazyku německému.

I učitelstvo mělo ukázati vlastní píli navštěvováním zřízených kurzů německého jazyka a návštěvou prázdninového kurzu pro přípravu správců škol k nařízené zkoušce z německého jazyka, aby prokázal jeho znalost.

Zavedením řízeného hospodářství docházejí denně nařízení a předpisy již vloni byly zavedeny lístky na potraviny, látky a jiné věci denní potřeby.

Rolníci odvádějí denně mléko do velkomezeříčské mlékárny, odkud dostávají potřebné máslo. Šrotovníky, odstředivky a máselnice jsou zaplombovány. Z jedné slepice se odvádí 60 vajec do roka. Týdně se dodává dobytek, obilí, sláma atd.

Hrůza války se šíří dál. Kromě území na nichž Německo zvítězilo vloni, válčilo se na Balkáně, v Jugoslávii, Rumunsku, Bulharsku.

Válka zuří ve středomoří, v Atlantiku, Africe a Asii. Města v Anglii a západní Evropě se řítí v troskách leteckých bomb.

Koncem června 1941 vypukla válka mezi Německem a Ruskem. Jakou popelkou je světová válka první proti této válce!

Dodávková povinnost hospodářů se každým rokem větší. Tito musejí vést pečlivé záznamy o celém svém majetku. Vše zaznamenávají do pomocných knížek. A do statkových archů.

Obec má časté prohlídky hospodářských stavení. Jedna z těchto prohlídek měla za následek značnou pokutu a uvěznění Jana Šindelky, rolníka z Benetic č. 1. Smutné však je že se lidé navzájem udávají, nemyslíce na to, že mohou zničit životy bližních.

Ve Věstoňovicích byli na udání uvězněni pro poslech zahraničních zpráv Stan. Voda, Karel Voda a Vilém Novotný. Budoucnost ukáže, kdo udával česky smýšlející lid.

V řadách našich lidí byly vykonávány persekuce a popravy. Denně popravováno několik

desítek i set lidí. Jsou to ti, kteří měli nějaký vztah k osobám, které spáchali atentát na zastupujícího protektora SS Obergruppenführera Heydricha. Tento čin se stal 27. 5. 1942. Stanný soud však trvá dále.

Židé byli z naší vlasti vypuzeni. Ti, kteří uprchli, byli bez milosti a krátce vyřízeni. Totéž ovšem postihlo i ty, kteří jim z jakéhokoliv důvodu pomáhali k útěku, nebo je potravinami podpořili.

V roce 1943 byl ve zdejší obci založen sbor dobrovolných hasičů. Starostou sboru byl zvolen Jaroslav Čapek, rolník v Beneticích. Byla zakoupena motorová stříkačka a potřebná výzbroj.

Se smrtí R. Hendricha jest spojena událost, která se stala začátkem června 1942. Mnozí obyvatelé zdejší obce byli vzbuzeni asi ve 4 hod. ráno divným hlukem a rachotem motorů. To přijeli němečtí vojáci na nákladních autech, aby vykonali domovní prohlídku. Žádný z občanů nesměl z vesnice ven a naopak.

Vesničané byli vyděšeni, neboť měli obavy, aby je nepostihl osud jiných vesnic. Se srdcem bušícím vyslechli každou zprávu, aby se jejich myšlenky uklidnily. „Hledají židy“ pravil občan, který se náhodou tuto zprávu dozvěděl. Nenašli ovšem nikoho a tak s nepořízenou odtáhli.

Takováto prohlídka byla opakována opět asi za týden. A tak plynuly dny a roky, až přišel rok 1945.

Opis z obecní kroniky -jv-

Podzimní zamyšlení 2019

Na přechodu července a srpna jsem se letošního roku zúčastnil farního tábora. Děti se tam učili pořádku, samostatnosti, dobře spolu vycházet, vztahu k Bohu a bližnímu, který je vedle nás.

Velmi mě upoutal úkol, který se ukládal při ranním nástupu a vyhodnocoval při večerním nástupu. V čem tento úkol spočíval? Být někomu, jehož jméno jsem si vytáhl z krabičky, tzv. andělem. Každý z nás se snažil být bližnímu, který nám byl určen losem nápomocný, něco dobrého pro něj udělat. Tak mohl dotyčný poznat ne podle slov, ale podle dobrého skutku, kdo je jeho andělem. Hřálo mě u srdce tehdy, když bližní, kterému jsem byl ten den andělem vyslovil večer mé jméno.

Sám jsem musel být pozorný, jestli mi někdo nepodá např. pití, nenabídne pomoc při nesení zavazadla, nenabídne sladkost nebo se projeví jakýmkoliv dobrým skutkem bliženské lásky.

Je to dobrá škola empatie, jak pro děti, tak pro dospělé. Učíme se, že jsme děti jednoho Otce a mezi sebou bratři. Učíme se křesťanské lásce, která je umění. Láska, kterou chce Bůh je univerzální. Pro tuto lásku neexistuje malý nebo velký, sympatický nebo nesympatický, miluje všechny. Učíme se dělat všechno pro Ježíše

v našich bližních. K tomu je však nutné se zastavit a dívat se na druhého. S čistým srdcem se toto lépe činí. Musíme však mít místo pro druhého v našem srdci.

Svěťujme druhého, třeba ze školy nebo z práce P. Bohu. Kéž konání dobra a všímání si potřeb druhých není jen úkolem na křesťanském táboře, ale i úkolem a projevem správného člověka a křesťana i kdykoliv během našeho života. Pak se může třebaš stát, že se nás někdo zeptá: „Proč jsi takový?“ To kvůli Ježíši Kristu.

P. Milan Těžký - farář

Vážení spoluobčané, rodiče, přátelé školy,

v tomto předvánočním čase a zároveň v období konce starého roku, kdy hodnotíme vše minulé a zároveň plánujeme budoucí, bych ráda krátce zapřemýšlela o historii malotřídních škol, kterou v obci máte a podporujete ji. Malotřídní venkovské školy měly v minulosti velký význam při prosazování národního uvědomění a zvyšování vzdělanosti obyvatel. Otázka jejich existence či neexistence není ničím novým, objevuje se pravidelně s reformami školského systému.

Podíváme-li se do zahraničí, je vyučování ve věkově smíšených skupinách požadováno za alternativu, kde se uplatňuje princip otevřené třídy, která má svá specifika. Podporuje a rozvíjí spolupráci mezi žáky, mladší se učí od starších, jsou vedeni k samostatnosti v práci, vztah učitel – žák je založen na přátelské komunikaci, zároveň má učitel větší prostor na detailnější poznání dítěte. Věřím, že podobně je to i u nás. Pro názornost, ve Švédsku navštěvuje tyto školy 20% žáků, v Norsku dokonce 45%. Vysočina je také velmi specifická, a pokud vím, není zde mnoho škol podobným té naší (malá ZŠ bez přidružené MŠ). O to víc si cením podpory všech, kteří ji udržují při životě – ať se zmíním o zastupitelstvu obce, zaměstnancích školy i obětavých spoluobčanech.

Škola měla vloni 21 žáků, v tomto roce 18. Není to nijak dramatický pokles oproti někdejší 11 žákům. Výhled vypadá perspektivně, očekáváme nové prvňáčky a těšíme se na ně. Stále pokračujeme v projektech OPVVV (tzv. Šablony z fondů EU), v rámci kterých např. žáci jezdí na vzdělávací exkurze bez nutnosti hrazení vstupného i dopravy – zatím jsme navštívili Permonium Oslavany (muzeum důlní těžby), Planetárium, plánujeme Zámek ve Žďáru s expozicí Život včel a návštěvu betlémů v Třešti. Tyto projekty jsou administrativně velmi náročné, ale určitě se vyplatí se je využít. Pořídili jsme z nich také nové počítače pro žáky a ještě chceme zlepšit programové vybavení. V tomto školním roce zahájil svoji činnost kroužek s Mgr. Bukovskou – Klub deskových her. Jde o odpolední aktivitu, kde děti rozvíjejí kreativitu, prostorové vnímání a zdravé soutěžení prostřednictvím her. Máme za sebou také láskyplnou besídku ke Dni matek (dětmi se velmi povedla), výchovný koncert a poučnou návštěvu místních hasičů. Stálíci je Zemědělský kroužek s p. Herbrichovou a p. Staňkovou, kdy na základě jimi získané dotace zajišťují žákům aktivity na podporu vztahu k regionu a zemědělství. Jezdíme také 2x ročně na dopravní hřiště, kde probíhá nejen teoretická, ale i praktická výuka jízdy v silničních podmínkách, plaveme od 1. do 5. ročníku, aby si žáci od nejútlejšího věku zvykali

na vodu. Účastníme se Čisté Vysočiny, jsme zapojeni v projektu Mléko a ovoce do škol – opět pro žáky zdarma a v neposlední řadě spolu s vámi Recyklujeme, a to téměř vše. Třídíme papír, plasty, elektroodpad, olej, baterie, aby nastupující generace nechápala život na Zemi jako samozřejmost, ale vzácný dar.

Každý rok je něco ve škole vylepšeno, letošní investicí byla výměna zářivek ve třídě a na chodbě, stávající byly již zcela nevyhovující. Před budovou také vzniklo prostorné parkoviště a pracuje se na úpravě terénu před školou.

Nezbývá než popřát všem nádherné vánoční svátky a v novém roce hlavně pevné zdraví a hodně důvodů k úsměvu ☺

Miroslava Straková

Kulečnickový turnaj

Vážení čtenáři našeho zpravodaje, zdravím Vás od zeleného stolu. Letos na jaře se v našem pohostinství odehrál již druhý ročník Benetického kulečnickového turnaje. Turnaj probíhal od 16. února, kdy proběhlo ujasnění pravidel a rozlosování účastníků do tří skupin po šesti hráčích a první soupeři rozehráli svůj úvodní zápas.

Během osmi týdnů probíhaly zápasy, kdy se ve skupině utkal vždy každý s každým. Zápas se hrál na dvě vítězné hry, a pořadí v tabulce tvořil počet vyhraných a prohraných her. Následně se ze všech skupin vybralo osm nejlepších hráčů pro závěrečnou fázi turnaje.

Vše nám vrcholilo vyřazovacími duely 13. dubna. Nejlépe se “pavoukem” probojovali Adam Rozkydálek, Tomáš Musil, Karel Krejčí a Radek Novotný. První dva jmenovaní se utkali v souboji o 3. místo, ve kterém byl úspěšnější Tomáš, druzí dva si zahráli vyrovnanou a až do konce napínavou partii, ve které nakonec zvítězil Radek, který si vybojoval své místo na putovním poháru. Po celou dobu bylo k dispozici bohaté občerstvení.

Nálada během celého turnaje byla pohodová a nesla se ve zdravě soutěživém duchu. Bylo krásné sledovat, jak se úroveň hráčů od prvního ročníku posunula a bylo vidět méně strků “na náhodu”, ale stále více promyšlených tahů, které se i úspěšně dařilo realizovat.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kteří se podíleli na přípravě a organizaci jak samotného turnaje, tak chystání občerstvení nebo údržbě kulečnicku. Velké díky patří i všem hráčům a těším se na příští ročník.

MV

Boj s odpady

Náš boj s odpady jsme jako každoročně zahájili na jaře akcí „Čistá Vysočina“, ke které se již čtvrtým rokem připojujeme. Účast sběračů byla jako vždy dobrá, zapojují se zde hlavně maminky s dětmi. Každým rokem nás doplní více dospělých, tím jsme schopni posbírat větší území, protože tím, že sbíráme hlavně kolem silnic, je zapotřebí dospělého doprovodu k dětem. Bohužel ale musíme konstatovat, že se množství posbíraného odpadu nezmenšuje. Na příští rok přemýšlíme o monitorování prostoru, kam bude sběr svezzen. Měli jsme pocit, že se nám v místech, kde byly ponechány pytle, odpad množil každým dnem. Ale ono to bohužel nepřestalo ani v obci! Hromada se opět zvětšovala, hlavně o staré pneumatiky. Proto bude hlídána. Každý si za svůj odpad odpovídá sám.

Dalším našim počinem bylo zřízení kontejnerového místa na „Praze“, jak už bylo zmíněno v úvodním článku. Pokud bude třeba, rádi kontejnery přidáme. Jelikož máme pocit, že o odpadech stále nevíme všechno, využili jsme nabídky a v září se zúčastnili semináře pořádaného firmou EKO-KOM a Esko-T, které nám zajišťují svozy a likvidaci odpadů. Byli jsme navštívit papírnu v Příbyslavicích jako zpracovatele starého papíru, kde nás upozornili na velký problém všudypřítomných kuliček polystyrénu, který se od papírového odpadu velice těžko odděluje. Firma Huhtamaki je jedním z největších výrobců potravinových kelímků, táček a samozřejmě proložek na vejčka.

Dále jsme navštívili skládku v Petrůvkách, kde končí všechny náš komunální odpad. Druhá skládka v Petrůvkách se začíná plnit a ozývají se hlasy (nejen z naší svozové firmy) o zvyšování cen za uložení komunálního odpadu. Firma Esko-T zde má systematicky rozděleno ukládání stavební suti a popela, který se následně používá jako drenážní vrstva a je tedy na skládce dobře využitelný. Z toho důvodu nechtějí tento odpad dávat do komunálního odpadu, kde vlastně zabírá místo. Jedná se samozřejmě o čistý popel ve velkém množství.

Třídící linku jsme naštěstí navštívili již v chladném období. V letních vedrech musí být zápach z těchto odpadů veliký a pracovní podmínky obzvlášť těžké. Lidem, co zde pracují skládáme velkou poklonu a bezesporu je to velice důležitá práce.

Třídí se zde plast na zelený a modrý, který je „jakžtakž“ využitelný a bílý, který je „nejpoptávanější“. Dále se třídí plast z drogistického zboží a v neposlední řadě červené, oranžové a jinak barevné plasty, které se prakticky nedají zpracovat. Necháme na každém z vás, podívat se, které firmy tyto lahve produkují a zda je třeba je vůbec kupovat. Zaujal nás problém lahví od dětských „Jupiků, Kubíků“ apod. pitíček, které jsou vlastně v základu v bílých lahvích, tedy „nejpoptávanějším“ plastem ke zpracování. Tím, že na sobě mají barevnou košilku, nejsou téměř zpracovatelné a míří nejčastěji na skládku. Přitom by stačilo košilku sundat, než vše vyhodíme do kontejneru. Ale když to nikdo neví, stěží to může dělat. Nejlepším řešením by samozřejmě bylo plasty vůbec nekupovat, ale toto rozhodnutí necháme na každém z vás, ono to totiž jen tak nejde.

Dále jsme byli upozorněni na zvyšující se počet větších popelnic. Zatím tento fakt svozová firma neřeší, ale pokud se počet větších popelnic razantněji zvedne, zřejmě se celé obci poplatky navýší. I přes to, že spousta z nás se snaží odpady třídít, svozové firmy si stěžují na popelnice plné odpady vhodného k dalšímu vytrídění. Platby za odvoz odpadu tedy zřejmě budou dle hmotnosti. Bohužel nebude probíhat vážení u jednotlivých občanů ale za celou obec, tzn. že i ten kdo se snaží třídít, bude mu poplatek navýšen ...

My jako představitelé obce máme jako jednu z povinností dohlížet nejen na vyvezení odpadu, ale dohlížet i na obsah popelnic. V blízké budoucnosti se může stát, že budou probíhat i kontroly obsahu popelnic.

Rovněž jsme byli upozorněni na problematiku sběru olejů, tuků, apod. Podrobnější info níže.

Pokud chceme příštím generacím zanechat planetu alespoň trochu obyvatelnou, je třeba začít myslet jiným způsobem. Každý musíme začít u sebe. Třídění odpadu je v naší republice nastartováno správným směrem.

Zpracování vytríděného odpadu je další závažná problematika, ale to už je jiná kapitola...

Neřízená likvidace a používání olejů a tuků ohrožuje nejen naše zdraví, ale i výrazně znečišťuje odpadní potrubí a následně systém kanalizace. V konečném důsledku způsobují nízkou účinnost čističek odpadních vod tím, že nadnáší aktivní kal. Řízenou likvidací rostlinného oleje přispějeme k zlepšení životního prostředí tím, že šetříme přírodní zdroje surovin, energie a emise.

V současné době mohou občané odevzdávat rostlinné tuky a oleje na každém sběrném dvoře. Jsou zde umístěny 30 litrové modré soudky, do kterých se tento odpad dává.

Sousedé v Rakousku s tímto systémem začínali již v roce 1999. Tento systém je odzkoušen mnohaletou praxí, je funkční a velmi efektivní. Systém nekomplikované a čisté výměny nádob zajišťuje vysokou spokojenost mezi obyvatelstvem.

O jaké tuky a oleje se jedná:

- ☐ ze smažení na pánvi (i sádlo)
- ☐ z fritézy
- ☐ z nakládaných potravin, jako jsou sardinky, ovčí sýr, zelenina apod.

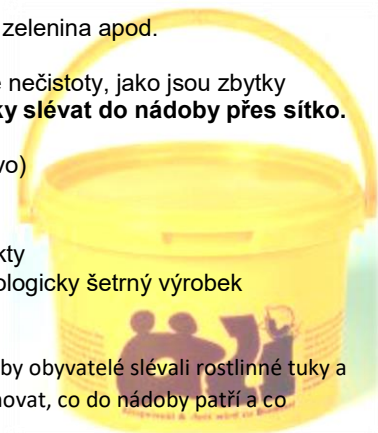
Shromážděné tuky a oleje by neměly obsahovat žádné nečistoty, jako jsou zbytky strouhanky, potravin apod. **Proto je potřeba olej a tuky slévat do nádoby přes sítko.**

Některé možnosti využití:

- výroba methylesteru (přidává se do nafty jako biopalivo)
- chemický průmysl (výroba stearinu)
- gurmánský průmysl
- při výrobě některých hmot nahrazujících ropné produkty
- v dřevařském průmyslu, kde je vyžadován vysoce ekologicky šetrný výrobek

Popis systému:

Jednalo by se o 3 litrové plastové nádoby s víkem, do kterých by obyvatelé slévali rostlinné tuky a oleje. Nádoby budou označeny potiskem, který bude informovat, co do nádoby patří a co nepatří.

Občané naší obce mají možnost vyzvednout si na sběrném dvoře kyblík, který je možné po naplnění na stejném místě odevzdat a směnit za prázdný.

Pro informaci :

Množství v naší obci vyříděného odpadu od 1.1. do 30.9.2019 a odměna, kterou naše obec získala od společnosti EKO-KOM, a.s. O tyto peníze nám svozová firma účtuje menší poplatky za svoz odpadu. Vidíme, že „třídít se vyplatí“ 😊😊

Papír	2,224 t	3 526,- Kč
Plast	3,069 t	16 335,-Kč
Sklo	1,9 t	2 086,- Kč
Kovy	0,203 t	616,- Kč

Radek a Jana

Věstoňovický běh okolo Javora

Již 4. ročník běhu okolo Javora proběhl v září, za krásného, pro závod velmi příjemného počasí. Stejně jako předešlé ročníky vedla hlavní trasa dlouhá cca 3,5km přes Jelení hlavu, kolem Velkého Javora, zpět na věstoňovskou náves.

Letošního závodu se zúčastnilo 23 závodníků, všech věkových kategorií. Počet účastníků se nám rok od roku zvyšuje, letos o krásných 7 běžců. Nejmladším borcem byl Adam Kosielski,

který proběhl celou trať s tatínkem, za skvělý čas 24min. 42s. Nejrychlejším účastníkem byl Karel Voda, s časem 16,28 min. Na krásném druhém místě s rozdílem 21s, doběhl, Marek Pacal st. Třetí místo obsadil Petr Mikuláš, s časem 17,36 min. Pro nejmladší závodníky byla vyznačena trať kolem Věstoňovic. Někteří poctivě a pravidelně trénovali, již dlouho dopředu. Letošní trať kolem Věstoňovic, oběhlo 12 dětí (některé i opakovaně ☺). Tři nejmladší děti si zazavodily kolem rybníka na návsi. Do cíle doběhli všichni zúčastnění v pořádku, určitě unaveni, ale zajisté spokojeni s tím, že zkusili zabojet a překonat sami sebe, protože právě o to šlo. ☺

Během celé akce vládla sice soutěžní, ale jinak velmi pohodová nálada, pokračující i po tradičním hodnocení s vyhlášením výsledků a předáním perníkových medailí všem účastníkům. Velký dík patří všem, kdo se podílel na přípravě, vyznačení trati a také zázemí pro všechny účastníky i přihlížející fanoušky. Věřím, že díky nadšení a perfektní přípravě organizátorů, opět stoupl počet běžců i fandících. Moc bych přála každému, kdo váhá, aby příští ročník našel odvahu a zkusil vyběhnout. Touto cestou, bych ráda pozvala všechny běžce, ale i neběžce, k účasti na dalším ročníku.

„Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se.“ ☺ (Letos dodávám, že se velmi cení i účast všech, kdo přijdou „pouze“ fandit.)

Všem přeji šťastné a pohodové Svátky vánoční sdílené se svými nejbližšími. Rok 2020, ať je pro každého z Vás plný radosti, ale hlavně prožitý ve zdraví.

Eva
Mikulášová

30. listopadu 2019

Když píši tyto řádky a podívám se ven z okna, zdaleka mi nepříjde, že se blíží vánoční svátky. Čas je neúprosný, a tak bych Vás rád informoval o činnosti Jednotky Sboru dobrovolných hasičů obce Benetice. Začátek roku probíhal ve znamení oprav, kdy jsme demontovali z nepojízdné cisterny repasované čerpadlo a další potřebný materiál. Poté jsme jej instalovali do staronové cisterny, již jsme bezplatně získali od hasičů z Rokytnice nad Rokytinou. Tímto bych chtěl všem poděkovat za pomoc a jejich čas při práci na cisternové stříkačce. Podařilo se hodně práce a auto je opět k světu. Stará cisterna pak byla odtazena na likvidaci, ale ještě předtím se zastavili bratři hasiči z Čechtína pro náhradní díly, neboť disponují stejným automobilem, plus mají druhou cisternu Tatra 148. Cisterna tak na závěr neposloužila jenom nám.

Zmíním činnost, ze které mám upřímně radost. Tohoto roku prošli 4 hasiči strojnickým kurzem na stanici v Třebíči, aby mohli obsluhovat cisternu, a další 4 hasiči prošli školením na nositele dýchací techniky na stanici ve Žďáru nad Sázavou. Zde získali nejenom teoretické znalosti, ale vyzkoušeli si i zásah za nulové viditelnosti, v neznámém "terénu" a pod dohledem instruktora HZS. Pilovali nejen znalosti, ale i praktické postupy. Pokud kapacity zařízení dovolí, rádi bychom v tomto směru nadále pokračovali tak, aby co nejvíce členů jednotky prošlo tímto školením. V červnu jsme připravili pro žáky 9. třídy ze ZŠ Kpt. Jaroše v Třebíči přímo v Beneticích program. Nazvali jsme ho "Jeden den dobrovolným hasičem".

Abych to také trochu odlehčil! Ač to byl pátek, nevyžadovali jsme po nich i výcvik v polygonu U Rybníčka. Žákům jsme nejprve vštěpili informace ohledně Integrovaného záchranného systému, a poté ukázali, že i v malé obci se dá k této činnosti poctivě přistupovat díky obětavosti místních obyvatel. Na závěr si mohli žáci vše prakticky vyzkoušet. O letních prázdninách proběhl opět dětský tábor pod záštitou SDH Benetice a SDH Svatoslav. Letošní táborový týden jsme strávili na chatě v Okrouhlíku u Jihlavy v počtu 47 dětí. Pro mne osobně, a myslím i další vedoucí a instruktory, je to nejnáročnější akce či zkouška roku, plná týdnů příprav a plánování. Proto bych jim všem chtěl tímto poděkovat. Památka na tento týden stojí kousek od Benetic. Myslím, že kdo tam měl potomky, už se na tomto místě jistě zastavil :). Poslední akce z preventivně výchovné činnosti je návštěva naší základní školy, kde jsme žákům předávali informace o tom, jak se chovat při nebezpečí, a pak jsme si zkusili zábavnou formou něco z první pomoci.

V letošním roce se nám podařilo dokoupit i získat další věci pro zlepšení činnosti jednotky. Jedna ze změn, které už si nejspíše někteří z Vás všimli, je napojení rotační sirény na budově obecního úřadu na dálkový přijímač, který jsme získali bezplatným převodem. Sirénu tak spouští dálkově Krajské informační a operační středisko HZS Kraje Vysočina. Funkčnost tohoto celého systému, jak už znáte z jiných měst či obcí, je pak ověřována zpravidla každou první středu v měsíci ve 12 hodin, **nekolísavým** tónem v délce **140 s – Zkušební tón**. Dalším tónem, který slouží pro svolání hasičů je **požární poplach**. Je vyhlášován signálem **25 sekund trvalý tón, 10 sekund přerušení a 25 sekund trvalý tón**. Tento signál je spuštěn pouze při požárech nebo mimořádných událostech, pro které je nutný co nejrychlejší výjezd jednotky. Posledním signálem, jež je pro nás nejdůležitější a v dnešní době již jediný **varovný signál, je Všeobecná výstraha**. Tento signál je vyhlášován **kolísavým tónem sirény po dobu 140 sekund a může zaznít až 3 ×** za sebou v cca tříminutových intervalech. Poté je nutné se dle situace ukrýt a sledovat sdělovací prostředky. Bližší informace se dozvíte v příloženém letáčku. Dále se obci Benetice od Policie ČR povedlo získat bezplatně deset digitálních radiostanic, které budou příštím rokem standardní součástí výjezdu. Vyjma doplňování ochranných pomůcek pro jednotlivé hasiče. Zmíním ještě dvě důležité věci pořízené do výbavy jednotky. Do cisterny byl doplněn tubus a smáčedla. Jednoduše řečeno: napojuje se to mezi hadice na útočné vedení, kdy se zvyšuje účinnost hašení za snížení množství vody. Druhým materiálem byl zdravotnický batoh a příslušenství, který je nyní jako prvovýjezdový nebo je využíván na událostech s větším počtem osob.

Letošní rok byl v rámci výjezdové činnosti klidný, případně se pomoc uskutečnila v rámci výcviku jednotky. Jednotka byla přes operační středisko povolána ke dvěma událostem – požár lesa v Bochovicích a strom přes komunikaci směr Hrozatín. Na obě události vyjela jednotka v dostatečném počtu členů a s časovou rezervou, kterou musíme plnit. Dále však členové

jednotky odvedli desítky hodin na údržbě svěřené techniky a potřeb obce. Když mám tu možnost, chtěl bych apelovat na členy jednotky, aby mi doručili lékařské prohlídky, případný vzor je na obecních stránkách v sekci hasiči – dokumenty - www.benetice.net.

Než uzavřu svých pár vět, jsme tu pro Vás. Když budete potřebovat s něčím pomoci, vylézt vysoko nebo hluboko, přenést něco těžkého, prostě na co si sami netroufnete nebo se zbytečně natrápíte.... Když upadnete nebo se něco přihodí, není problém stačí zavolat a budeme tam, pomůžeme. Od toho jsme tady, nestyďte se.

Co říci na závěr, asi jsem to trochu natáhl...Na příští rok je toho naplánováno hodně, uvidíme, co se povede. Proběhnou školení první pomoci pro veřejnost, rád bych pak zvlášť navíc naplánoval školení první pomoci jen pro hasiče. Budou prověřovací cvičení, určitě vyzkoušíme hasičskou stanici Věstoňovice :). Více se bude jezdit s cisternou, ale je to jen o tom, aby to řidiči chytli tzv. "do ruky".

Krásné Vánoce a šťastný nový rok

Jan Vostal, velitel JSDH Benetice
tel.: 721 758 456

Michal Vaněk, zástupce velitele JSDH Benetice
tel.: 720 128 309

Nohejbalový turnaj

19. ročníku se zúčastnilo 12 borců, kteří byli rozlosováni do čtyř vyrovnaných týmů. Přes počáteční nepřízeň počasí jsme se rozhodli turnaj odehrát, což bylo rozhodně správné rozhodnutí. Během dne se počasí opravdu umoudřilo a nakonec se turnaj odehrál v optimálních podmínkách.

Letošní pořadí :

1. Novotný Radek, Mikuláš Petr, Cejpek Milan
2. Houzar Karel, Valík Michal, Doležal Zdeněk (Hodov)
3. Mikuláš Ladislav, Starý Martin, Krejčí Zdeněk
4. Novotný Libor, Novotný Aleš, Vaněk Petr

Za pořadatele a všechny účastníky bych chtěl tímto tradičně poděkovat za podporu Obcí Benetic, Horních Vilémovic a paní Koukalové za občerstvení.

»RN«

Vážení spoluobčané,

nastal další rok zúčtování výsledků hospodaření v lesích naší obce. Jedná se o poslední rok platnosti lesního hospodářského plánu (LHP). V důsledku toho dochází k přesnému sčítání hospodářských výsledků v jednotlivých porostních skupinách z předchozích let, zaznamenaných v LHP a přísné konfrontaci reálných výsledků s lesním hospodářským plánem. Týká se to dodržování výše těžeb, provedených výchovných zásahů v porostech do čtyřiceti let, včasné zalesnění vzniklých holin a dodržování zastoupení melioračních a zpevňujících dřevin při obnově v rámci Lesního zákona. Bohužel, tato metodika byla narušena kůrovcovou kalamitou z let 2015 až 2019. Přesto jsme výchovné zásahy a zalesnění předepsané plánem dodrželi.

V letech 2010 až 2014 (do kalamity) jsme vytěžili 808 m³ dříví, z toho 259 m³ byly z výchovných těžeb. V letech 2015 až 2019 byly výsledky poněkud objemnější a to 12 254 m³ (od 500 m³ v roce 2015 až po 4 139 m³ v roce 2019). Z toho vidíme, jaké obrovské objemy těžeb byly provedeny a obchodovány. Samozřejmě došlo i k obrovskému nárůstu holin po těžbě. V současnosti máme 28,96 ha holin, což je téměř polovina plochy lesů obce Benetice. Vytěženo je 98 % smrkových porostů, zbývají jen ojediněle stojící netvární jedinci. Počítám, že budou použity pro potřeby místního kulturně-společenského stánku U Rybníčka.

Po ekonomické stránce jsme zaznamenali již spíše pokles tržeb, a to díky obrovské nadprodukci dříví na trhu v celé oblasti. Nám se celkem podařilo zobchodovat veškeré dlouhé dříví, na zásobách je nyní 360 m³ vlákninového dříví.

Přehled hospodaření za rok 2019:

těžba nahodilá	4 139 m ³
přírůstek holin	17,56 ha
příjem za dříví	1 108 503,- Kč
výdaje za práci	229 032,- Kč
čistý zisk	879 471,- Kč

Hospodářský výsledek se ještě mírně změní po zaplacení faktur za dodávky i práci v prosinci.

A co nás čeká v dalším roce či letech v našich lesích? Především si musíme nechat zpracovat Lesní hospodářský plán pro léta 2020 až 2029, který nám nastaví směr hospodaření a hlavně obnovení holin po těžbě, včetně zastoupení lesních dřevin.

Kdybychom museli vše zalesnit umělou obnovou, byla by to práce na několik let. Já však dost sleduji vývoj přirozené obnovy na holinách a myslím si, že toto bude ta správná cesta, jak si obnovu holin zlevnit. Předpokládám, že třetina až polovina holin by se mohla podařit obnovit přirozeným zmlazením. Toto však také velmi záleží na klimatických podmínkách. Přirozenou obnovu beru jakoukoli, ale hlavně melioračními dřevinami, za které je možno získat i dotaci. Rozšířením zastoupení melioračně zpevňujících dřevin (MZD) v nové vyhlášce dle cílových hospodářských souborů se velice zvýšila možnost ve vykazování přirozené obnovy MZD. Je jasné, že po letech odrůstání si pak lesní hospodář musí vybrat, kterou dřevinu bude z té pestré směsi protěžovat a uvolňovat na úkor ostatních. Např. zmlazení jeřábem ptačím je v rámci MZD, ale nebudu ho pěstovat do mýtního věku, neboť se toho on (ne já) nedožije. Bude ale v prvních letech použit jako dřevina meliorační pro přípravu nové výsadby či zmlazení ekonomičtějších dřevin. V umělé obnově počítám především s bukem, ale i se smrkem na vhodných stanovištích.

Vážení spoluobčané, úkolů je před námi mnoho a tak doufám, že je zdárně splníme a vrátíme z kolonky lesní holina kalamitní plochy všechny do kolonky lesní kultura.

Nakonec mi dovolu (ti, co to dočetli až sem) popřát Vám spokojené a klidné prožití svátků vánočních, veselého silvestra a hlavně hodně zdraví v dalším roce. Budeme ho pro práci v lesích a to nejen obecních, ale i soukromých, hodně potřebovat.

Víťa Herbrich

Knihovnické okénko

Zdravíme jako tradičně před koncem roku všechny čtenářky, čtenáře, milovníky knih.

Obecní knihovna v Beneticích stále funguje a v provozu bude pokračovat i v následujícím roce.

Jsme rády za stávající čtenářskou základnu a vypadá to, že si k nám začínají nacházet cestu i mladší a nejmladší čtenáři. Z toho máme radost!

I v novém roce se na Vás budeme těšit každý sudý čtvrtek od 18:30 do 19:30 hodin.

A ještě ochutnávka několika titulů k vypůjčení:

Olga Scheinpflugová: Tulákova hůl a jiné pohádky – manželka Karla Čapka v roli spisovatelky pohádek pro děti

James F. Cooper: Lovec jelenů – dobrodružný román pro malé i velké

Cestou do nebe – povídky irských spisovatelů

Krásné svátky přejí knihovnice

Lucie a Olga

Drakiáda

Letošní drakiáda se uskutečnila poprvé v Beneticích, a to o týden později, než jak je zvykem. Na sv.Václava totiž vítr ani nefeukl. Bohužel o týden později 5.11. vítr sice foukal, ale jinak nám počasí ukázalo svoji podzimní tvář. Poprchalo a zima byla už také pořádná. Říkali jsme si co naplat, podzim, hlavně že fouká. A tak jsme vybaveni špekáčky, limonádami a něčím i pro tatínky vyrazili na louku „k čarodějnicím“. Děti se sešlo hodně a draci létali až do nebes. Jakmile dolétali draci, ohřáli jsme se u ohýnku a opekli každý nějaký ten párek. Letos asi poslední. Na dlouhé vysedávání to ale moc nebylo, a tak se po chvíli všichni rozutekli do tepla domů. Ale za tu radost v dětských očích to určitě stálo!

Starostovský svařák

Rádi bychom Vás pozvali na každoroční „Starostovský svařák“ spojený s ohňostrojem, který se uskuteční stejně jako poslední roky **až 1.1.2020 v Beneticích od 18:00** na návsi. I ve

Věstoňovicích proběhne svařák s ohňostrojem až **1.1.2020**, sraz bude **v 17:00** hod., ohňostroj spustí střelmistr **v 17:30** hodin.

Jana Vostalová a Radek Novotný

Pozvánka na Silvestr 2019

Silvestrovské veselí proběhne v KD Benetice.

Začátek 15:30

Dále animační program pro děti a volná zábava.

K tanci i poslechu zahraje DJ kdo půjde okolo.

Počet obyvatel k 1.12.2019 Benetice **137**, Věstoňovice **54**,
celkem tedy **191** .

Narodili se : 23.5.2019 Hubert Nováček, Benetice 34

10.6.2019 Klaudie Houzarová, Benetice 43

3.9.2019 Karolína Houzarová, Benetice 58

5.10.2019 Laura Novotná, Věstoňovice 7

Opustila nás : 10.6.2019 Božena Vaňková, Benetice 11 ve věku
nedožitých 70 let

Významné výročí v roce 2019:

Věra Vlachová	60 let	Benetice 51
Jiřina Rozkydálková	65 let	Benetice 28
Josef Cejpek	65 let	Benetice 36
Jana Nováčková	65 let	Benetice 34
Marie Doležalová	65 let	Benetice 37
Anna Večeřová	70 let	Benetice 41
Božena Novotná	70 let	Věstoňovice 1
Libuše Petzová	75 let	Benetice 42
Karel Voda	75 let	Věstoňovice 3
Jan Bukovský	75 let	Benetice 9
Marie Cejpková	90 let	Benetice 36

**Nejstarší občankou je paní Marie Mikulášová, Věstoňovice 11, která oslavila 94 let.
Srdečně gratulujeme.**

Všem oslavencům blahopřejeme a přejeme především pevné zdraví, štěstí a lásku.

Vydala Obec Benetice
IČ: 00375381

Email: ou.benetice@seznam.cz
Náklad: 80 ks